

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **PhDr. E. K.**, bývajúcej v Z., zastúpenej JUDr. O. P., advokátom so sídlom v P., proti žalovanému **R. S.**, bývajúcemu v T., **o zaplatenie 15 468,36 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 14 C 11/2009, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 15. decembra 2009 sp. zn. 17 Co 197/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín rozsudkom z 20. mája 2009 č. k. 14 C 11/2009–57 zamietol návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala voči žalovanému zaplatenia 15 468,36 € s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 13.3.2007 až do zaplatenia z titulu nepomenovanej trojstrannej ústnej zmluvy z 12. septembra 2006 uzatvorenej medzi žalobkyňou, žalovaným a P. Č., ktorému mala žalobkyňa prv požičať peňažné prostriedky na akontáciu a leasingové splátky na gastrozariadenie. Na základe tejto ústnej zmluvy mal podľa tvrdenia žalobkyne voči nej žalovaný záväzok, ktorý si uplatňovala v tomto konaní. Uplatnený nárok žalobkyne však považoval súd prvého stupňa za právne bezzákladný, a preto nedôvodný.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 15. decembra 2009 sp. zn. 17 Co 197/2009 potvrdil ako vecne správny napadnutý prvostupňový rozsudok a plne sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, na ktoré v odôvodnení poukázal. Uviedol, že žalobkyňa v odvolaní neopodstatnene

uplatnila odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., t. j. že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal ňou navrhnuté dokazovanie výsluchom svedkov na okolnosť trojstrannej dohody medzi ňou, žalovaným a P. Č., nakoľko vykonanie týchto dôkazov ohľadne uzavretia ústnej zmluvy nemôže podľa názoru súdu zvrátiť právne významnú skutočnosť, že zmluva o prevzatí dlhu, z ktorej by žalovanému vznikol záväzok voči žalobkyni, nemala zákonom predpísanú písomnú formu.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala, aby dovolací súd predmetné rozhodnutie spolu s rozsudkom prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. Namietala, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že prvostupňový súd nevykonal ňou navrhnuté dôkazy a tento nedostatok neodstránil ani odvolací súd.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu žalobkyne vyjadril tak, že ho považuje za bezpredmetné, a preto ho žiada zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania, t.j. či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 a nasledujúcich O.s.p. možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie

prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V danom prípade dovolaním žalobkyne nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Dovolanie žalobkyne preto nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Dovolanie žalobkyne by mohlo byť procesne prípustné, len ak by konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, bolo postihnuté niektorou zo závažných procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (aj rozsudku) odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len

jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných vád.

Vady uvedené v tomto zákonom ustanovení však dovolací súd nezistil.

Pokiaľ dovolateľka namietala odňatie možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v nevykonaní ňou navrhnutých dôkazov, treba uviesť, že súd pri vykonávaní dokazovania nie je viazaný návrhmi účastníkov a nemá povinnosť všetky navrhnuté dôkazy vykonať. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov nie je vadou spôsobujúcou účastníkovi odňatie možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Toto oprávnenie súdu sa neviaže na návrhy účastníka konania.

V tejto súvislosti dovolací súd poznamenáva, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysvetlil, prečo nepovažoval za potrebné vykonať žalobkyňou navrhnuté výsluchy svedkov. K správnosti tohto postupu okresného súdu sa na námietky dovolateľky uvedené v odvolaní vyjadril v rozsudku aj odvolací súd.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanému v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. septembra 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová